

VĚSTAVA SHETLANDE PONY

Ášter 26, 26 leden 2016

Slíbila jsem vám napsat, jak se soutěží o poháry... Takže tímto tak (inim :-))) . Nejprve je nutno se přihlásit. A tak, jako obvykle, i letos v zimě jsem nabrala krve v koním, kterým dvouletá platnost vyšetření dobíhala (cca polovina stáda; zbylým beru krev v sudém roce), takže by byli bývali v jejich mluvi jako v jiných letech platné "cestovní pasy" a mohla jsem v době přihlášení vybrat k úasti kteréhokoliv z nich - podle aktuální kondice, a podle záměru, se kterým na výstavu pojedu.

Vloni jsem se tedy rozhodla přihlásit na Regionální výstavu shetland pony, která se konala 29. 8. 2015 v Plasech. Vzhledem ale narůstajícímu výskytu infekční anémie koní v Německu a zprávním veterinárních podmínkách pro přihlášení "výsledky krve" platí pouze 6 měsíců, takže lednové vyšetření mezitím propadlo. Nechtělo se mi novým odběrem krve potýrat celé stádo, takže jsem strategii změnila - nejprve vyberu koně na výstavu a těm pak nechám odebrat krev. Vybrala jsem nakonec kobylky pohodácky, o které se v pohodě postarají děti a kobylky jejich celodenní péči psychicky vydrží.

Snažím se sestavu na každou výstavu obmýšlet, nemám ráda opakování výstavy se stejnými, nejúspěšnějšími koňmi. Recept: "Nalož to nejlepší, co máš doma, ať soupeřící nejvíce pobije, a voz tyto koně v úde, ať je pohár - co nejvíce", tak tohle mi v chovatelské práci nijak nepomůže. Připrava začala u pátek, tedy den předem. Nejprve bylo potřeba vyšetřit výstavou - bohužel u stará stáj dodluhuje natolik, že spadla část stropu a nocování koní zde bezpečné není, nikdo neví, kdy povolí dalším. Postupně opravy farmy v ak mají na programu naléhavější problém - uskladnění obilí - takže stáj používán pár dní v roce, rozhodně prioritou nemá. Zahrada je obsazená, takže jediné řešení bylo ohradit část n které stodoly pomocí coral-systému. Jednoduše bylo využito toto řešení ve stodole na dvoře, než v té u silnice. Vznikla vcelku prostorná společná ohrada pro všechny poníky. Nastlat, nanosit seno a přeměstávat tam i napájecí maltník bylo snadné. Samotné "pony-ohrádky" veškeré posloužily jako mycí box na panelech před mléčnicí, ráno pak jako pastevní ohrádka, než byl čas koně naložit. Následovala příprava vácí s sebou - ohlávky, vodítka, kyblíky na vodu, "výstavní oblek", prázky koní, apod. Pořád jsem nenašla na cestování nic lepešího, než svou, sice prasklou, ale použitelnou bedýnku, která s námi cestuje už roky a dá se na ní i pohodlně sedět, stolovat, a hlavně hodně se do ní vejde. Nakonec jsme s Katkou, která mi v roce 2015 oddaná s poníky chodila pomáhat, po dvou vodily koně z výběhu a čistily je, tedy hlavně Katka, protože já je drhla od mušinců hrádě. Gemini jsem vyprala ocas v kečupu (opravdu to na začátku funguje), Guineve jsem vydrbala zabláčené nohy. Ráno u jsme jenom přeměstávaly koně ze stodoly do ohrádky na trávníku poblíž silnice, a když přijela obě auta, šlo to ráz na ráz - naložení koní, rozbrání a naložení ohrady - a jedeme! Koně jsme naložili do koškové přívěsu kamaráda Petra, hrádě, použité v Plasích na postavení ohrady, do korbíčky malého vleku Viktora a šárky. Přijeli jsme hodinu před začátkem, tak správně vás na veterinární přejímku. Taky vás na to, přijeli do lead reinu, kterým výstava obvykle začíná. Ovšem na louce už bylo plno úastníků, takže chvíli trvalo, jsem si našla svoje ideální místo: abychom to neměli k ringu daleko, ale koně měli i trochu klidu, aby aspoň část dne mohli být ve stínu, aby děti, pokud s nimi budou "blbnout" (vodit, jezdit) nikomu nepřekážely, neruší jiné chovatele, a aby se poníci i napásli - a takové místo v Plasích se najít dá. Neznám jiný areál, kde by bylo tolik prostoru, aby si vybral každý své místo. Děti si rozebrali poníky pro úast a já šla začít Gemini. Nepomohlo ani vyvolávání v rozhlase a čas startu v lead reinu se blížil a blížil; Bohužel jsem zapomněla vyměnit si s Janou W. telefonní číslo a tak jsem netušila, zda a pro úast vzdali, ale nepřijedou, se minutu po minutě zdálo jisté a jistě. Netušila jsem, že se bude opakovat situace se startem Sametky (před lety) v LR se Saškou, kdy tedy jezdkyň Áekala, ale klisna dorazila na poslední chvíli (nasedlali jsme a uhněli tenkrát k předvedení). Tentokrát dorazila na poslední chvíli jezdkyň a sedlo. A navíc ani sedlo, ani uzdečky kobylce nepasovaly. Se sedlem toho moc udlat nešlo (přifš; tedy jediné vlastní sedlo, ovšem na malé SHP a jejich kohoutek), uzdečku jsem použila naškou, i když úplně nejlepší pro L není. Ale už nebyl čas jak uzdečky zkombinovat. Chudák malá Kristýnka - sedlo se v zadní úasti zvedalo a lezlo Gemini dopředu na krk! Jako kdybychom se vrátili v úase o víc jak 15 let zpět, když Eliška jela ve Hvošanech na Zlaté podkově na Samantě a také jí sedlo podobně zlobilo - později už jsme věděli, jak sedlo naškou koně kupovat. Nicméně si myslím, že šance porazit děti, které startovaly na svém shetlandovi, Kristýnka neměla, ani kdyby jela na našem sedle, ale hlavní dosažitelný cíl byl splněn - malá se "svezla". Mladý vystavovatel - Grácie, Locika, Fláje - protože Filip ani šárka letos u nás vodě koně nijak netrénovali, zvolila jsem pro ně koně, které už znají a předvádějí je loni - šárce Grácii Filipovi "jeho" Lociku. Pro Katku jsem vybrala Fláji. Samozřejmě, že oproti dětem, které se svými poníky pracují pravidelně, a hlavně k nim jsou velikostně přiměřené, mají tyto děti handicap, když předvedou minishetland pro ně welsch pony prostě nemám! Děti úast v této soutěži mají za odměnu, že mi pak předvedou koně i v chovných tádách, navíc je výhodné, že si vyzkoušejí předvedací systém (ten bývá na každém předvedení; ti jiní také na posuzovateli) a v chovatelských tádách je už nic nepřekvapí.

Dopadlo to bez překvapení - děti se neumístily, ale dostaly drobné dárky za úast. Standardní SHP - 4 lestarší klisny - Gemini 3. místo Podruhé se Gemini v ringu objevila ve své tádě standardních klisen SHP.

Byla jsem vcelku ráda, že jsem mohla účast standardních shetlandů posílit – klisny se sešly jen tři. Obě soupeřky byly o třídu jinde než drobná Gemini a samozřejmě lépe odpovídaly typu. Vítaná Morgenster je také starší jen o málo vyškolená než hranice minitypu, ale vážila asi o polovinu více než naše „Dámy“ a oprávněně se nakonec stala i šampionkou SHP standardního typu! Gemini pátá byla Katka a já za nimi vodila Pierota (hábitko). Jak už jsem psala výše, Gemini je „prostý minisek“, což potvrzuje i tím, že dává souladná hábita minitypu; ale znamená to, že mezi minishetlandy na výstavu nesmí a mezi standardními klisnami mnoho šancí nemá. Takže její místo ve výsledkové listině bylo víc, než jsem očekávala, jsem spokojená. Minishetlandy – 4 leté a starší klisny – Gracie 3. místo. V této třídě jsem doufala v lepší umístění, ale soupeřky byly „astnaté“, vítězka třídy Login Yellow Rose se později pátá na výstavě stala vicešampionkou celé plaské výstavy, a druhá Titania oplátila Gracii ložskou porážku. Obě klisny pátým na rozdíl od Gracie měly pod sebou hábita a tedy o to víc oceňuji, že to Gracii „nandaly“. Sice ne v čem byly lepší, protože má osobně se ani jedna z nich až tak nelíbí (bez ohledu na jejich barvu), ale účastníci na vodítku jiného koně nebo divák za ohrazením vidí vždy méně než posuzovatelé, a já rozhodnutí posuzovatelky respektuji. Pokud dejme tomu byla Titania srovnatelná s mou klisnou, pátá je opakovaně matkou, asi by toto mohlo být rozhodujícím faktorem a tedy si Titania své 2. místo zaslouží. Začalo to vypadat, že si letos budeme v ringu chodit jen pro třetí místa … Minishetlandy – hábita pod matkou – Pierot 2. místo. V této třídě se sešly hábita a na rozdíl od páté klisny se mi soupeři líbili velice a odhadovala jsem, že tedy opátvezmeme červenou kokardu (tj. bronz). Pierot nepatřil k nejpočetnějším hábitům ročníku, měli jsme hezčí, takže jsem nakonec byla pátá, že bereme 2. pořadí!

Pierota už Katka doma naučila na vodítka a v Plasích tedy dostal závažnou lekci. Ani nebylo potřeba jej vodit za matkou, jak se později ukázalo v šampionátu hábita. Pátá několik lety se pátá hábita na volno ve matek, nyní už jen na vodítka, což se mi moc nelíbí, ale pravidla jsou pravidla. MiniSHP – dvouletí pony – Fláje 1. místo, Locika 2. místo, Guinevera 3. místo. Tato třída byla sólem pro hábita Aslan, jiní účastníci s dvouletými nepatřili. Má osobně se také Fláje jeví jako zatím nejlepší Picova dcera, Locika z hábita cí sympatické mohutnosti vyrůstá do mohutnosti na minisky páté; hrubé, má i hrubší hlavu a také na ní bohužel nalézám známky podobnosti s matkou Lotte, která se mi moc nelíbila. Guinevera jako pozdní hábita začala mohutnět až v posledních letech, ale kostru má stále viditelně jemnou. Je v tomto opaku Lociky – eho ona má hodně, má „Ginny“ málo a naopak. Byla jsem zvědavá, jestli posuzovatelka bude klisničky vidět jako já, navíc díky tomu, že jsem zatím žádnou z nich neprodala, mohly se poprvé spolu oficiálně porovnat a tak jsem toto využila a pátá hlásila do Plasí v šampionátu. Pátá jsem (= mála jsem na vodítka) Guineveru. Tím jsme měli účast v základních třídách splněnou. Do šampionátu typu postoupil Pierot, Fláje a Locika, jak jsem nahonem sháněla dostatek vodičů (dělá se mi někde zapomeny s jinými poníky) a tak nakonec Fláji nouzově pátá vedl Jirka od šampionem typu se stala ten den neporazitelná Login Yellow Rose, vicešampionem Ivysen Madlenka (ložská šampionka minitypu v Plasích a junioršampionka v Pardubicích, a letošní šampionka typu a vicešampionka výstavy z Kadova). Následoval šampionát hábita – a získal titul vicešampion hábita SHP pro naše Pierota. Hábita už byl prodán (= závazně zamluvený), takže mohl titul až tak nebere, to pátá znám, ale dětem to udělalo radost. No, hábita s ním po dalších výstavách budou jezdit jeho noví majitelé? Šampionát mladých se letos pátá v Plasích podle pozmanných pravidel. Kromě tří roční a dvouleté pony byla nová vyspána samostatně třída tříletých klisen a šampionát mladých byl otevřen pro vítěze a 2. umístěné v třídách roční a dvouletých, ale i pro tříleté pony. Znamenalo to, že Fláje jde do boje o šampionat mladých s Ivysen Madlenkou, jejíž několikrát oceněnou klisnou (viz výše), za kterou se pátá hodinou umístila v šampionátu typu. Zdálo by se, že pořadí bude jasné bez velkého rozmyšlení posuzovatelky.

OK, nevdám, tentokrát mám Fláji na vodítka já, a pokusím se být Madlence důstojným soupeřem. Po páté ním naskoku do cvalu na zátku klusového úseku rozbíhám Fláji v klusu a zrychluji, aniž by znovu do cvalu naskočila. Fláje jde nádherně a já se usmívám – nedáme to Madlence lacině! Ringstevard nás za chvíli posílá s Madlenkou do stádu, což jsem doufala, ale k mému údivu nás rovná „špatně“, Fláji na první místo. To pátá není možné, nebo ano? Stává se to málokdy, ale stává. Je možné porazit v jeden den koně, který vás pátá chvíli porazil, pátá-li se pátá vedení a to se mi tedy povedlo a Fláje na rozdíl od Madlenky ukázala prostorné chody. Dá se to také říct tak, že moje Fláje je stejně kvalitní jako Madlenka a v rozhodující chvíli byla ta „astnatá“. A také se dá konstatovat, že pokud měly tyto klisny mít jednou pořadí takové a pak obrácené, vybrala si to Fláje správně. Za vicešampiona typu byla jen kokarda, za šampiona mladých kromě kokardy také veliký pohár. A navíc, porazit už oceněného koně chutná více! Až tak nebo tak, po získání titulu šampion hábita Plasy 2013, Fláje získává titul šampion mladých Plasy 2015! Mám radost. Velikou radost. Bylo to nečekané, nenaplánovatelné, nebylo to „za účasti“, ale vybojované s velkou soupeřkou, kvalitní a výstavně provázenou klisničkou. Už nemusím litovat, že po svém hábitu Llanshiver Baggins žádnou po jako je Madlenka, nemám. Já od jejíž žádná hábita nestihla odchovat, ale jak vidno, starý dobrý Pico má také dobré, kvalitní dcery. (poznámka – otec Madlenky, tj. zmíněný Llanshiver Baggins, byl můj vlastní plemenný hábit, impo z Velké Británie. Zapátila jsem ho hned po jeho uchovení kamarádce, protože jsem v té době měla málo chovných klisen na to, abych je dělila mezi 2 hábita, a tak dostal v mém chovu pátá 8 letým Bagginsem pátá 15 letý Pico. Netušila jsem, že osud se mi vysměje, že hábita Pico budu mít dodnes a naopak mladý Baggins uhyne, aniž

po našem mála nějaké své hřebá. Tak jsem vlastně pomohla konkurenci k narození Madlenky... Loučení a náv
Zbyl čas na jaký pokec s páťateli, na sledování finálového zápolení ve velšském kruhu, a nakonec jsme se
ještě zúčastnili finálového šampionátu výstavy se šampionkou mladých Fláji a vice-
šampionem hřebat Pierotem. Samozřejmě, jeden nečekaný výsledek už jsme měli, s dalším zárakem
nepočítalo. V šampionátu výstavy soutěžili shetlandi s vítězi z posouzení plemen welsh moutain pony, welsh pony a
welsh cob. Prostě dost velká konkurence.

Naložili jsme koně, ohrádky a všechny věci včetně kokard (každý ká si nějakou vezl domů, není to prim
v náručí jsem držela Flájin pohár. Za pár dní se na něj bude právit ve vitríně, ale zatím jásám –
potvrzuje, že se mi odchovy daří. Po pájezdu domů vypouštíme koně do ohrad, každého kam patří. Pic
Gemini čeká u branky, také druhé stádo postává u vchodu a očekává návrat výletníků. Uklízíme s Katkou věci, a
odpočíváme. Byl to horký, ale úspěšný den! MILENA